

РЕШЕНИЕ

№ 4547

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 21.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1837** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от К. Д. П. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002464/05.03.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши полицейски инспектор М. Ц. М. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като постановена при неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата. Моли за отмяна на издадената заповед за прилагане на ПАМ като незаконосъобразна и неправилна.

Ответникът – младши полицейски инспектор М. Ц. М. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители в отдел „Пътна полиция“ при СДВР на 25.02.2021г. около 13.57 ч. в [населено място] на [улица]срещу [жилищен адрес] е

установено, че К. Д. П., ЕГН [ЕГН], управлява личния си лек автомобил „А. А8“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [улица]към [улица], след като е лишен от това право по административен ред. На водача е съставен АУАН Серия GA № 373429/25.02.2021г. за установено административно нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002464/13.09.2019г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор М. Ц. М., е наложена на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението – К. Д. П. принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Като доказателства по делото са представени: АУАН Серия GA № 373429/25.02.2021г. за издаден от Б. Т. Г. - мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР; ЗППАМ № 21-4332-002464/05.03.2021г.; наказателно постановление № 21-4332-008916/28.04.2021 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на К. Д. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП; Писмо с рег. № 4332р-18752/06.04.2021 г. на началника на 03 сектор „АО“ при отдел „Пътна полиция“ – СДВР главен инспектор Д. Д.; Писмо с рег. № 4332р-18752/26.07.2021 г. на началник сектор „ОП“ на 03 РУ – СДВР Т. И.; Заповед рег. № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР; Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. и Заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи; решение № 1750 от 18.05.2022 г. на Софийски районен съд, 15 – ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 21-4332-008916/28.04.2021г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта.

Оспорената заповед е постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила и несъобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е

правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай в процесната заповед е посочено, че автомобилът, собственост на жалбоподателя е управляван след като свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 от ЗДвП, за което му е съставен АУАН Серия ГА № 373429/25.02.2021 г. за издаден от Б. Т. Г. - мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

При тази законова регламентация, необходимата материално-правна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС в нарушение на разпоредбите на чл.150а, ал.1 ЗДвП, според която водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Видно от доказателствата по делото с Решение № 1750 от 18.05.2022 г. по НАХД № 5677/2017 г. по описа на СРС, НО, 15-ти състав, е отменено Наказателно постановление № 21 – 4332 – 008916 от 28.04.2021 г., издадено от началник на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, пи СДВР, с което на оспорвания е наложено административно наказание - глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

Доколкото именно вмененото с АУАН, респ. издаденото въз основа на него НП нарушение, отменено по надлежния ред, е било основание на жалбоподателя П. да бъде наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, то атакуваната заповед се явява незаконосъобразна.

Отделно от това по делото липсват и безспорни доказателства, че към датата на извършеното от П. нарушение – 25.02.2021г., последният е лишен от право да управлява моторно превозно средство. Съдът намира, че от приложените в административната преписка писмени доказателства не може да се направи несъмнен извод, че към датата на извършеното от П. е лишен от право да управлява моторно превозно средство. Тълкуването на фактите, послужили като основание на административния орган да приложи ПАМ, налагат извода, че те не описват нито една от хипотезите на чл. 171, ал.1, т.2а от ЗДвП лицето управлявало автомобила на жалбоподателя: да е правоспособен водач, да не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

По тези съображения, съдът намира, че оспорваната Заповед № 21-4332-002464/05.03.2021г. по чл.171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши полицейски инспектор М. Ц. М. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002464/05.03.2021г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от младши полицейски инспектор М. Ц. М. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена на К. Д. П., ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: